

ikke er to ens sager, foreslås som generel regel, at berigtigelsen skal bringes i en form og med en placering, der på passende måde modsvarer den, i hvilken den oprindelige oplysning er bragt. Det vil i første række være mediet selv, der efter krav fra den forurettede skal vælge berigtigelsens form og opsætning og i den forbindelse sikre, at berigtigelsen på passende måde modsvarer – dvs. har samme effekt – som den oprindelige oplysning.

Den forurettede kan ved Pressenævnet og eventuelt ved domstolene få efterprøvet, om berigtigelsen er tilstrækkelig. Hvis det ikke er tilfældet, kan den forurettede eventuelt få optaget en supplerende berigtigelse, ligesom mediets handlemåde vil kunne inddrages i domstolenes overvejelser om erstatningsfastsættelse.

Til nr. 3

Det er ikke rimeligt at efterlade en skadelidt i den situation, at den pågældende selv gennem udformningen af et genmæle skal rette op på konsekvenserne af en offentliggørelse af en oplysning, som simpelt hen ikke er sand.

Såfremt sandhedsværdien er omtvistet, vil den skadelidte kunne videreindbringe sagen for Pressenævnet (og evt. domstolene) til efterprøvelse.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensrettelser. Det forudsættes som følge af lovens § 50, at en skadelidt har mulighed for i sidste ende at gå til domstolene, f.eks. med et

krav om erstatning efter almindelige erstatningsregler for det tab, den pågældende har lidt i kraft af offentliggørelsen af en usandfærdig oplysning. Den skadelidte kan vælge mellem at indbringe Pressenævnets afgørelse i både de presseetiske sager og i genmælesagerne for domstolene, jf. grl. § 63, men den krænkede kan også vælge uafhængigt af en klagesag for nævnet at indbringe en sag om ærekrænkelse, krænkelse af privatlivets fred el.lign. for domstolene, jf. straffelovens kapitel 27.

Til nr. 5 og 6

Det er naturligt at lade offentlighedens repræsentanter i Pressenævnet få samme stemmевægt som mediernes, således at det af nævnet uafhængige element får en mere dominerende indflydelse.

Det foreslås derfor i §§ 41 og 42, at antallet af nævnsmedlemmer øges med to, og at de to nye medlemmer beskikkes som repræsentanter for offentligheden, der derved bliver repræsenteret af i alt fire medlemmer af nævnet.

Til nr. 7

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 8

Det vil være i strid med almindelige retssikkerhedsprincipper, såfremt klageren ikke får lejlighed til at kommentere mediets udtalelse om sagen. Sådant er i praksis forekommet.

Skriftlig fremsættelse

Søren Krarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af medieansvarsloven.

(Lovforslag nr. L 227).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.